

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 27Csp/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123202429
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2123202429.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: F. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., o zaplatenie sumy 1.657,37 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, sa žalobou doručenou súdu 25.04.2023 domáha zaplatenia sumy 1.657,37 € spolu so zmluvným úrokom 27,48% ročne zo sumy 981,48 € od 23.12.2020 do zaplatenia a so zmluvným úrokom 24,00% ročne zo sumy 449,73 € od 23.12.2020 do zaplatenia a s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 1.095,44 € od 23.12.2020 do zaplatenia a zo sumy 497,93 € od 23.12.2020 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. S účinnosťou ku dňu 01.07.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a. s. a právnym nástupcom spoločnosti sa stala spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko. Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a. s. v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA stala jej univerzálnym právnym nástupcom.

3. Nárok žalobca odôvodnil tým, že dňa 24.02.2015 uzatvoril jeho právny predchodca, ako veriteľ so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský revolvingový úver vo výške 5.000,00 € na financovanie kúpy spotrebného tovaru. S dohodnutým ročným úrokom 27,48% ročne. Celkovo vyčerpal 2.152,27 €, z toho 1.774,85 € výbermi z bankomatu, platbami u obchodníkov, platbami poistenia platieb a 377,42 € poplatkami. Záväzok riadne a včas splácať úver žalovaný neplnil. Celkovo zaplatil len sumu 2.463,86 €. Na predžalobné výzvy nereagoval. Žalobca vyhlásil dňa 22.12.2020 mimoriadnu splatnosť úveru. Z titulu úveru si voči žalovanému uplatňuje sumu 1.130,44 € (981,48 € dlžnú istinu, 97,16 € dlžné úroky, 16,80 € dlžné poistné, 35,00 € náklady s uplatnením pohľadávky) a zmluvné úroky 27,48% ročne zo sumy 981,48 € od 23.12.2020 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.095,44 € od 23.12.2020 do zaplatenia.

4. Nárok žalobca odôvodnil tým, že dňa 09.03.2018 uzatvoril ako veriteľ so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 5.000,00 € na financovanie kúpy spotrebného tovaru. Celkovo vyčerpal 526,80 €, z toho 484,00 €

financovaním na účet predajcu a 42,80 € poplatkami. Závazok riadne a včas splácať úver žalovaný neplnil. Celkovo zaplatil len sumu 407,50 €. Na predžalobné výzvy nereagoval. Žalobca vyhlásil dňa 22.12.2020 mimoriadnu splatnosť úveru. Z titulu úveru si voči žalovanému uplatňuje sumu 526,93 € (449,73 € dlžnú istinu, 44,25 € dlžné úroky, 13,95 € dlžné poistné, 29,00 € náklady s uplatnením pohľadávky) a zmluvné úroky 24,00% ročne zo sumy 449,73 € od 23.12.2020 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 497,93 € od 23.12.2020 do zaplatenia.

5. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

6. Súd pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa ospravedlnil. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi zo spisu, najmä Zmluvami o úvere, výpismi z úverových účtov žalovaného, potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úverov s potvrdením o doručení, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav.

7. Na pojednávaní žalovaný uviedol, že uzatvoril dve úverové zmluvy s veriteľom, na kúpu elektroniky v obchode. Pri uzatvorení zmlúv nevedel, že zároveň uzatvára revolvingový úver, uistili ho, že ide o obyčajné pôžičky. Žiadal len o pôžičky na nákup elektroniky, nie o revolving. Nevie čo to znamená. Pred uzatvorením zmlúv predkladal len výplatné pásky, výdavky nepreukazoval. Pri uzatvorení druhej zmluvy v roku 2018 mal už vyživovaciu povinnosť k synovi. Bývali v podnájme aj s priateľkou a jej rodičmi. Prispieval na nájom 150,- €, tiež aj na stravu a domácnosť. Úvery splácal, potom mal finančné problémy a veriteľ so znížením splátok nesúhlasil. V priebehu splácania mu zvyšovali splátky. Z výpisov zistil, že všetko započítavali na úroky. Úroky sú vysoké, považuje ich za úžeru. Nebol upozornený pred podpisom, že úrok bude tak vysoký.

8. Po výzve súdu žalobca podaním zo dňa 29.06.2023 doplnil špecifikáciu uplatneného nároku, listinné dôkazy preukazujúce výšku čerpania a splácania úverov, doručenia výziev pred zosplatením úveru žalovanému a tiež sa vyjadril k šetreniu bonity žalovaného pred uzatvorením úverových zmlúv. Podaním zo dňa 08.12.2023 doplnil zdôvodnenie žaloby v časti šetrenia bonity žalovaného a uplatnených zmluvných úrokov po zosplatení žaloby.

9. Spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA uzatvorila s žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky z 21.06.2023, na základe ktorej postúpila vyššie uvedené pohľadávky žalobcovi a požiadala súd o pripustenie zmeny žalobcu o ktorej súd rozhodol uznesením zo dňa 08.09.2023.

10. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia úverových zmlúv, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ o spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon

priznáva, alebo si inak zhoršíť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka). Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzavretia úverových zmlúv (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 písm b) ZoSÚ ku dňu 09.03.2018, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

11. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

12. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

13. V tomto prípade ide o spotrebiteľské zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ich uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmlúv bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

14. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 24.02.2015 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty. Predmetom zmluvy Časť 1 bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru žalovanému vo výške 119,00 € na nákup tovaru a to za podmienok dohodnutých v Zmluve. Klient bol povinný poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve formou mesačných splátok. Spotrebiteľský úver bol žalovanému poskytnutý pri fixnej úrokovej sadzbe 22,00% p. a., RPMN predstavovala 24,30%, priemerná RPMN bola 34,42%. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 24 mesačných splátkach po 7,37 € s

tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 15-tému dňu v mesiaci. Prvá mesačná splátka bola splatná dňa 15.03.2015. Konečná splatnosť úveru bola dňa 15.02.2017. Celková čiastka k zaplaceniu bola 148,08 €. Poplatok za poistenie predstavoval 19,45%. V Časti 2. pri Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní Kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb sa žalovaný zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve formou mesačných splátok. Revolvingový úver bol žalovanému poskytnutý vo forme úverového rámca vo výške 5.000,- €, pri aktuálnej výške čerpania revolvingového úveru 600,- €, s výškou mesačnej splátky 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- € a poplatkom za správu úveru podľa sadzobníka. Výška úrokovej sadzby predstavuje 28,68%, RPMN 46,36% a poplatok za poistenie predstavuje 3,33%. V konaní sa žalobca domáha zaplataenia dlžnej istiny len z revolvingového úveru nie spotrebného úveru.

15. Na základe vykonaného dokazovania je zrejmé, že ide o tzv. nútený revolving bez toho, aby žalovaný mal vôľu takúto zmluvu uzavrieť. Ako vyplýva zo samotnej zmluvy a doplnkov k nej, táto zmluva bola uzatváraná prostredníctvom predajcu elektroniky - spotrebného tovaru (J. F. - M., K.). Predmetom financovania malo byť iba poskytnutie čistého spotrebiteľského úveru na prefinancovanie tovaru, a to kúpu ASUS FONEPAD FC170C za 119,00 €. Súčasťou tejto zmluvy v časti II. bola zároveň aj Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, ako aj Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb - 3 zmluvy v jednom. Súd má vedomosť, že spoločnosť Cetelem Slovensko a. s. zásadne iba takýmto spôsobom poskytoval svoje služby na prefinancovanie spotrebného tovaru tak, že svojím zákazníkom takýmto spôsobom vnucoval aj svoje revolvingové finančné služby. Sám žalovaný sa vyjadril, že mal záujem len na uzatvorení pôžičky na kúpu tovaru a nežiadal o uzatvorenie revolvingovej zmluvy. Aj podľa prehľadu čerpania prvýkrát čerpal z úverového rámca dňa 29.12.2015, teda skoro rok od uzatvorenia úverovej zmluvy.

16. Pokiaľ ide o samotný revolving, zmluva obsahuje viacero neprijateľných zmluvných podmienok - výška úrokovej sadzby je 28,68% ročne, čo je v rozpore s dobrými mravmi, preto je v tejto časti zmluva neplatná, pri odplate 46,36% - ešte navýšená, pričom zo zmluvy nie je celkom zrejmé, o čo. Je tam konštatovaný len poplatok za správu úveru 2,99 €, a poistenie úveru, ktoré nie je súčasťou odplaty. Súd konštatuje, že pokiaľ ide o poplatok za správu úveru, na tento poplatok žalobca nárok nemá, lebo pri požadovaní poplatkov musí poskytnúť aj službu žalovanému. Správa úveru nie je službou žalovanému. Je to služba, ktorú robí žalobca pre seba. Pokiaľ ide o poplatok za poistenie, v zmluve je konštatované, že predstavuje výšku 3,33%. Ani na tento poplatok žalobca nárok nemá, lebo je celkom zrejmé, že poistenie bolo iba formálnym aktom, ktoré malo iba umelo navýšiť odmenu žalobcu za poskytnuté financie a nie reálne kryť poisťné riziko, aké je uvedené vo formulári - stratu zamestnania a pod. Je to zrejmé z tých skutočností, že žalobca žiadnym spôsobom nedotazoval žalovaného, z akých dôvodov prestal mu platiť úver, ale bez ďalšieho mu úver zosplatnil. Zmluva obsahuje ďalšie množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, z ktorých síce nárok odvodený nie je, ale súd považuje za potrebné ich spomenúť - rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej veci, dohodu o zrážkach zo mzdy na zabezpečenie úveru. To, že prioritným účelom poskytnutia úveru bolo iba čisto prefinancovanie spotrebného tovaru vo forme splátkového predaja, vyplýva zo štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere (č. I. 15), kde sú tieto informácie uvedené len čisto ku kúpe spotrebného tovaru, ktorý mal byť kupovaný, a to PC (616) v celkovej cene 119,00 €. V týchto informáciách o revolvingovom úvere nie je ani zmienka. Už len z tohto titulu je možné hovoriť tzv. „vnútenom revolvingu“ a hodnotiť Zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 24.02.2015 za neplatnú - nielen bezpoplatkovú a bezúročnú, ale neplatnú. K tomu súd poukazuje na ustálenú prax súdov (porovnaj napr. Rozsudok Krajského súdu v Prešove 6Co 69/2016 z 27.4.2017) od ktorej nevidí dôvod sa odkloniť.

17. Súd podrobil prieskumu aj Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi stranami sporu dňa 09.03.2018 a dospel k záveru, že aj v prípade tejto zmluvy ide o nanútený revolving, nakoľko bola uzatvorená rovnako ako predchádzajúca zmluva za účelom jednorazového zaplataenia tovaru televízora LG 43uj6307 za cenu 484,- €. Zmluvu žalovaný uzatvoril u rovnakého predajcu elektroniky - spotrebného tovaru (J. F. - M., K.). Žalovaný aj na pojednávaní uviedol, že mal záujem len o pôžičku na kúpu tovaru, nie o revolving. Potvrďuje to aj jeho nasledovné správanie, nakoľko z titulu revolvingu nečerpal inú sumu ako 484,- € na bezhotovostné zaplataenie spotrebného tovaru, pričom v splátkach zaplatil sumu 407,50 €. Aj túto zmluvu súd považuje za neplatnú, uzatvorenú v rozpore s dobrými mravmi.

18. Naviac, ak by aj táto zmluva bola platná neobsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako tieto určuje ustanovenie § 9 ods. 2 ZoSÚ, a to uvedenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona) a výšky splátok (§ 9 ods. 2 písm. l/ citovaného zákona).

19. Zo zmluvy nemožno jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalovanému poskytnutý úver, keď v bode 1. zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je uvedené, že výška úverového rámca je 5.000,- € a ďalej, že aktuálna výška úverového rámca je 500,- €, pričom v bode 1.2. tejto časti Zmluvy je uvádzané, že Banka poskytne dlžníkovi revolvingový úver vo forme úverového rámca. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom. Nie je možné teda ustáliť, aký úverový rámec si strany vlastne dohodli. Keďže v zmluve sú uvedené rôzne údaje o celkovej výške úveru, resp. úverového rámca, či aktuálneho rámca, hoci v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ musí byť uvedený (jeden) údaj o celkovej výške úveru, a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo bezo sporu platí aj pre revolvingový úver. Keďže zákon žiadnu výnimku pre takýto typ úveru nestanovuje (nieť dôvodu na to, aby nebolo možné priamo v zmluve jednoznačne a presne určiť výšku úverového rámca), súd má za to, že použité vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

20. V Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere absentuje aj konkrétna, zrozumiteľne, určito a jasne uvedená výška splátky. V zmluve sa uvádza, že žalovaný sa zaväzuje vyčerpaný úver splácať v mesačných splátkach vo výške min. 3% z aktuálnej výšky úverového rámca, ktorý ako už súd uviedol vyššie, nie je jednoznačne určený. Naviac mylne a zavádzajúco vyznieva i uvedená výška mesačnej splátky v časti „Dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN“, kde je uvedená výška čerpania revolvingového úveru 500,- € s výškou mesačnej splátky 47,28 €. Preto súd vyvodil, že na túto časť zmluvy určujúcu výšku celej mesačnej splátky nemožno prihliadať a aj preto súd konštatuje, že náliežnosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch v zmluve chýba. Absencia vyššie uvedených náležitostí má za následok, v prípade platnej zmluvy, že sa revolvingový úver považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/, d/ ZoSÚ.

21. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca má právo na vrátenie len skutočne poskytnutého plnenia žalovanému v prípade oboch zmlúv. Žalovanému bola z titulu oboch úverov vyplatená suma 2.258,85 € (1.774,85 € a 484,00 €) a žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi, zaplatil žalovaný sumu 2.871,36 € (2.463,86 € a 407,50 €), t. j. viac ako mu bolo poskytnuté, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

22. Podľa § 255 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.(ods. 1)
Podľa čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

23. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a contrario i za použitia analógie podľa čl. 17 CSP. Plne úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania, nakoľko možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že žalovanému v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli. Súd v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodol priamo tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.2.2018 sp. zn. 7Cdo 14/2018 a z 26.10.2016 sp. zn. 6 Cdo 544/2015). Danou problematikou sa zaoberalo aj občianskoprávne kolégium NS SR pričom v uznesení č. 15 z 9.10.2018 prijalo právnu vetu podľa ktorej, ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).